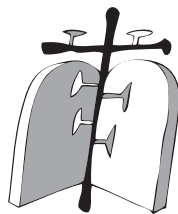

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Michael s drakem (foto: Petr Turecký)

Úvaha (2) • Nový školní rok 2018/19 (2) • Editorial (3) • Rozhovor s Alešem Rosickým od října vikářem ve vršovickém sboru (4) • Jedeme do Pardubic! (7) • Pozvánka na pokračování přednášky o E. Benešovi 23. 9. 2018 (7) • Pozvánka na přednášku o Hallské biblí (7) • Most na sever a na jih! Letos v létě proběhly dvě větší sborové akce. (9) • Teď tu naši, jo? (10) • Vzpomínka Antonína Cuce na události související s Povstáním pražského lidu v roce 1945 (11) • Recept: Pohankoto (12)

Září
2018

Bůh všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná..

Kazatel 3,11

Úvaha

Heslo JB měsíce září zní: Bůh všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná. (Kazatel 3,11)

Zní to vlastně docela pořádku. Dáte někomu dar – v tomhle případě – touhu po věčnosti, ale obdarovaného zároveň zapomenete naučit, jak vlastně funguje. V našem případě jak vystihnout začátek a konec díla, který Onen Věčný koná. To je pak těžký. Máte v sobě touhu, ale nevíte, kde začít, a kde skončit...

V tom negativním smyslu si pak stavíte sochy a mauzolea, tisícileté říše, které trvají jen pár let a milióny lidí při tom v nesnesitelném utrpení umírají. Neobviňujte ale z toho Boha. To není ona touha. To je jen naše představa věčnosti. Ještě jsme se nenaučili být časní. Mít svůj časný podíl na věčnosti.

Co to je ale ta věčnost v srdci? Co tím chtěl moudrý kazatel říct?

V srdci člověka toho bývá hodně. Starosti o sebe, o nejbližší, o svět, je toho dost a k věčnosti to může mít fakt daleko.

Co to tedy znamená? První dobrou zprávou verše je, že Bůh – ten věčný – tuhle naši časnost učinil krásnou a v pravý čas. V ten pravý čas v prostředí toho krásného je člověk – myslící a jednající tvor. Ten tvor se podívá nahoru, třeba na jasnou oblohu a je mu krásně. Všechno tak nějak zapadá, i když ho ledacos trápí.

To klíčové slovo je věčnost – hebrejsky *ólam*. A v různých dobách si různé překladatelské skupiny s tímto slovem různě poradily. Tak třeba kraličtí ono slovo překládají jako *žádost světa*. To je originální překlad. Nějak se jim zřejmě nechtělo věřit, že by člověk měl v srdci onu věčnost. Proč tomu nechtěli věřit? Nevnímám tu touhu/žádost jen příkře negativně, vždyť ona touha a žá-

dost může být touhou po tom Věčném – po Bohu. Spojnicí mezi časem omezeného tvora a tím neomezeným věčným. Ale ani žádost ani touha v originále není. Je tam jen *ólam*, které má co dočinění s věčností. S něčím, co jen tak neskončí. Ale člověk jo. Ten má svůj začátek i svůj konec, i když svou lhůtu nezná.

Jsou chvíle třeba v čekárně u doktora, kdy myslíte jen na jednu věc, *už aby to bylo za mnou, už abych byl zdravý, nebo ten můj nejbližší byl zdravý*. Na věčnost nemyslíte. Myslíte v tom svém čase a myslíte na to, co by mohlo přijít. Pusťte do těchto chvil také myšlenku, že v srdci nosíte věčnost. Spojnicí s tím nebeským věčným Já, které říká: ty. Ty jsi můj, tak se neboj, tvůj čas mám ve své věčné paměti.

Psáno v noci po chvíli čekání v čekárně na ORL. Děkuji paní doktorce, že se nás tak pěkně ujala a Pánu Bohu, že nás tak pěkně v té chvíli provázel.

Matěj Opočenský

Nový školní rok 2018/19

Rozbíhá se nový školní rok a pravidelný sborový program dostává svoji podobu. Největší změna se týká skupiny mladších školních dětí. Vypadá to, že dětské biblické hodiny se budou tentokrát odehrávat mimo sbor. Loni byla skupina dětí velmi malá a skomírala. Zkusil jsem program

nabídnout veřejnosti, konkrétně komunitnímu a rodinnému centru Jablíčkov – www.jablickov.cz, který nabízí široký program pro děti. Jablíčkov vede Lenka Vokatá a zájem nakonec je. Adresa centra Jablíčkov je Počernická 524/64, 108 00, Praha 10 – Malešice. Sborové děti jsem schopný do centra doprovodit od sboru a zpátky přivést. Začátek setkání je v 17.00. Odchod od sboru by byl nejpozději v 16.40. Budu rád, když se podaří tuhle skupinu dětí tímto krokem obohatit o nová setkání a ukáže se, že to byl dobrý krok.. První setkání je již 19. 9. 2018.

Snad se také podaří zachovat konfirmační skupinu, která by se scházela v úterý odpoledne. Předškolní děti by se setkávaly naopak dopoledne v pátek nebo ve čtvrtek podle možností rodin.

Setkávání střední generace a seniorů je snad natolik stabilizováno, že se i letos budeme scházet v obvyklých časech.

Rád bych, abychom během října vyrazili také na víkendovou akci s rodinami. Prostor tentokrát nabídli manželé Štěpánovi. Moc jim děkujeme. Informace budou upřesněny.

I letos budu docházet do domova seniorů „Zámeček“, neziskové organizace Fokus a podílet se na činnosti výboru Spolku evangelických kazatelů a kazatelek.

Zářijové, říjnové a listopadové druhé úterní dopoledne budou u nás ve sboru probíhat farářská setkání, tzv. pastorálky. Budeme tedy třikrát hostit faráře a farářky pražského seniorátu. Jsem za to rád a moc děkuji bratřím a sestrám, kteří mi pomohou s přípravou těchto tří setkání. I letos se vrhneme do příprav polévek pro lidi v sociální a bytové nouzi. Tato služba na nás vychází čtyřikrát v roce.

Letošní rok také budeme posíleni o vikáře Aleše Rosického. Mám za to, že jeho přítomnost a práce bude obohacením sborového života a že jako sbor přispějeme k jeho rozvoji a farářské práci.

Matěj Opočenský

Před Vámi je zářijové číslo Sborového dopisu. Otevírá je plán setkání. Následuje první část rozhovoru s Alešem Rosickým, který bude u nás tento rok absolvovat vikářskou praxi. Jako farář bych měl být Alešovi mentorem. Přiznám se, že po pěti letech služby se na to moc necítím, a tak tuhle svou úlohu přijímám se směsí obav a těšení. Obav, jestli mu mám vůbec co dát a těšením, že se sám spoustu věcí naučím. Mám také odvahu doufat, že mi v tom úkolu pomůžete i vy. Sbor je polem, ve kterém se utváří farářská práce, to, kde se farář učí, jak vlastně zvěstovat evangelium. Učí se vést i nechat se vést a společně vstupovat do Božího díla. Poznávat kdy co končí a kdy co začíná. Budu rád, když se za zdar tohoto ročního ohledávání farářské práce a mentorování budete spolu se mnou modlit. V dalších částech dopisu naleznete pozvánky na pokračování přednášky Petra Nesvadby a pana Polky o Hallské bibli. Informace o pardubickém výletě, vzpomínku na sborovou dovolenou a tábor. Další část mého toulání a v závěru pak pokračování vzpomínky na Pražské povstání Antonína Cuce. V úplném závěru se pak dozvíte, jak naložit s pohankou:-), rozhodně ale ne s pohany!

Přejeme dobré čtení.

Rozhovor s Alešem Rosickým

od října vikářem ve vršovickém sboru

Ahoj Aleši, začátkem října roku 2018 k nám do Vršovic nastoupíš na vikariát (roční povinná příprava absolventů teologické fakulty na službu faráře v ČCE). Jsem za to moc rád a těším se na spolupráci.

Když jsme se naposledy viděli, poprosil jsem tě, abys něco o sobě napsal do zářijového čísla našeho Sborového dopisu Katakomby. Pak tak nějak vyplynulo, že nejlepší forma představení by mohla vzniknout na základě rozhovoru. Na signály.cz jsem našel tvůj blog, kde jsi o sobě už pár slov napsal, otevřel jsi mi tím široké pole otázek.

„Nedávno jsem dostudoval evangelickou teologii, rád píšu, cestuji a sním. Mou oblíbenou zábavou jsou deskové hry, jízda na kole, stolní tenis, chození po horách, ale především jsem rád se svými přáteli. Jako podstatné však vidím nechat se v životě vést Ježíšem po Boží cestě, jakkoliv je to někdy náročné, když existuje milion jiných věcí, které se nás snaží zaujmout. Nejen, ale také proto jsem založil tento blog, aby mohl být povzbuzením, nakopnutím a zpeřtřením pro každého, kdo netouží pouze sedět a rozjímat nad bídou svou a bídou světa, ale chce přijímat dar života a sdílet ho s ostatními. „Proti trampotám života dal Bůh člověku tři věci – naději, spánek a smích.“ Immanuel Kant“

MO: Zajímalo by mě, o čem nejraději sníš?

AR: Ahoj Matěji, děkuji za otázku. Naposledy to byla nejspíš návštěva Izraele. Letošní prázdniny jsme měli s manželkou možnost jej navštívit a jsem za tu zkušenost vděčný. Marnotratně si někdy básním o střešních zahradách a jejich navrhování: D. Zhruba před třemi lety jsem začal toužit po tom, aby v naší církvi bylo více místa pro modlitbu. Proto jsme tehdy poprvé uspořádali setkání: Pane, nauč nás modlit se.

MO: Jsem rád, že jste s tou modlitební iniciativou začali, a jsem rád, že jedno setkání proběhlo i ve Vršovcích. Mohl bys ji v krátkosti představit?

Jedná se o modlitební setkání, jednou za měsíc po pražských sborech ČCE. V prvních dvou letech nám vždy řečník pověděl něco o určité části/službě naší církve, např. o práci s dětmi nebo o synodní radě, a ve druhé části jsme se pak za danou

oblast církve a za církev obecně modlili. Kromě toho se na setkání čte žalm a zazpívá několik písní. Po setkání následuje občerstvení. Poslední rok jsme se více než církvi věnovali tématu modlitby a snažili se modlitbu pojmout kreativně. Poselstvím bylo, že modlit se nemusíme pouze tak, jak jsme zvyklí, ale můžeme mnohými dalšími způsoby. Na jednom setkání jsme např. vytvářeli „řetěz vděčnosti“, kdy jsme každý na pět papírků napsali, za co jsme vděční, každý papírek slepili lepidlem do kroužku a všechny kroužky jsme pak spojili dohromady a naše vděčnost se jakoby zhmotnila do barevného řetězu před námi. Ještě není jisté, zda setkání budou pokračovat, ale pokud ano, rád vás o tom budu informovat.

MO: Každá cesta má svoje radosti a strasti. Vzpomínáš na nějakou svou cestu nejraději nebo bys naopak na nějakou nejraději zapomněl?

AR: Takových vzpomínek je mnoho. Zrovna teď nedávno jsme byli na pár dní na

Šumavě a trochu jsme to přehnali s kilometry, takže jsme docházeli za tmy a unavení. Zpětně jsem ale za tuto zkušenost rád. Asi nezapomenu na tu krásu, když nám cestu k nouzovému nocovišti ozařovalo světlo měsíce.

MO: To znám. Na táboře s dětmi jsme měli plánovaný večerní pochod, ale i tak jsme přišli později, než jsme zamýšleli... Měsíc nám byl krásným průvodcem. Píšeš o hrách. Ve vršovickém sboru najdeš několik náruživých hráčů deskových her, jaká je tvá nejoblíbenější? A také ve sboru najdeš hráče ping-pongu. Pomohl bys mi uspořádat ping-pongový turnaj? Ve sboru máme jeden stůl, na který se už léta práší, a já jsem ještě nebral odvahu miniturnaj zorganizovat.

AR: To rád slyším. Těžko říct, která je má nejoblíbenější, vzhledem k tomu, že neustále objevuji nějaké nové. Ke klasice, kterou skoro nikdy neodmítну, patří Osadníci z Katanu. Oslovila mě například také Agricola, Bang! nebo Jungle Speed, což je spíš karetní hra na postřeh. Ale našlo by se spoustu dalších.

Bude-li o miniturnaj zájem, tak proč ne. Rád si zase opráším své dovednosti. Hrávali jsme ping-pong hlavně na Travné.

MO: Travná je legendární. Na stránkách máš na ni odkaz. Ve sboru jsou lidé, kteří mají na tuhle destinaci krásné vzpomínky. Mohl bys ji představit nám, kteří tam nikdy nebyli?

AR: O Travné bych mohl dlouze povídat. O její historii a jejím vlivu na účastníky jsem psal svou diplomovou práci. Travná patří mezi tzv. místa setkávání, kde se mládež na tajňačku, pod nálepkou rodinné rekreace manželů Petrových, setkávala za minulého režimu. Adolf Petr byl tehdy farářem v Javorníku, který leží pár kilometrů od Travné. Obsahem setkání byly především pracovní

brigády, ale byl zde i duchovní program. Mladí lidé se mohli setkat se svými věřícími vrstevníky, a to jak místními, tak zahraničními. Navázalo se zde nejedno přátelství. Zároveň to bylo společenství otevřené i lidem, kteří s církví neměli nic společného. Jak někteří vzpomínají, o otázkách víry se zde svobodně mluvilo, a nejen o nich. Travná si prošla různým vývojem, což je na delší povídání. V určitém smyslu však zůstal hlavní obsah setkávání zachován. A právě setkávání samotné považuji za ten klíčový aspekt. Jedná se většinou o setkávání mladých lidí v křesťanském duchu. Kolektiv je moc milý a člověk se brzo začne cítit jako doma. Toto léto Travná oslavila 50 let své existence. Jednotlivá setkání navštěvují řádově desítky účastníků. Kdyby měl někdo zájem, můžu zapůjčit Almanach, který vyšel u příležitosti 50. výročí.

MO: Tahle otázka je na tělo, tak na ni nemusíš odpovídat. Co pro tebe znamená nechat se vést Ježíšem? A byl jsi někdy v situaci, kdy ses Ježíšem nechtěl nechat vést? Jak ses s tím vyrovnával?

AR: Ač je tato otázka těžká, mám za to, že by si ji každý měl sám sobě někdy položit. Ptám-li se, kdo mě vede, vybaví se mi slovo vedoucí, v kontextu NZ pak Pán. Někdo, kdo má autoritu, kdo má právo směřovat můj život určitým směrem a určitou cestou. Nechat se Ježíšem vést pro mě znamená nejprve být ochoten mu naslouchat, v tom všem nejen pražském ruchu se zastavit a udělat si na něj čas, na modlitbu, na Boží slovo. Ale jak píše ve své epištole Jakub, „ukaž mi svou víru bez skutků a já Ti ukážu svou víru na skutcích,“ tak nemůžu říct, že tomu vždycky dostávám. Krásně to vyjádřil na přednášce na křesťanském multizánrovém festivalu United nebo ve své knize Nevyžádané rady mládeži, Marek Orko Vácha,

když označil nevyužitě příležitosti ke konání dobra jako hříchy dnešních lidí. Trochu to teď parafrázuji. Asi bych neřekl, že jsem zažil v životě nějakou zásadní věc, kdy bych Bohu vši silou vzdoroval. Spíše si stále více uvědomuji, že je potřeba dávat si pozor na věci, které odvádí naši pozornost někam úplně jinam. V takových chvílích se mi někdy stává, že o Bohu jakoby nevím a dříve nebo později toho pak lituji.

MO: Ve svém představení na Signálech.cz píšeš o bídě. Co vnímáš jako bídu tohoto světa? V čem je pro tebe evangelium lékem?

AR: To je pro mě velmi široký pojem. Jako příklady můžu uvést třeba: neutěšené lidské vztahy, globální problémy, nenávisť, vsudypřítomné zaměření se na sebe nebo i nespravedlivé poměry mezi chudými a bohatými v některých zemích světa, a i tak je to dosti neúplný výčet. Tím, že někomu řeknu evangelium, ho nevyhlédím ze smrtelné choroby, ani nebude o milion bohatší. Evangelium dává životu naději, nový rozměr, zdravý postoj k sobě samému i k druhým lidem. Proto s ním úzce souvisí i nepopulární soud a s ním uvědomění si vlastní hříšnosti a nedokonalosti. Skutečnost, že vím, kým jsem milován a jak důležitý pro Něj jsem, a to i přesto jaký jsem, mi dává prostor a sílu Jeho lásku předávat dál. Smutné je pak, když to zůstane pouze u slov.

MO: Studium a život na ETF UK každého nakonec nějak poznamená. Já mám pocit, že to bylo jedno z mých nejlepších životních rozhodnutí, i přesto že stále moc nechápu, proč jsem se tak rozhodl. Jak jsi prožíval čas na fakultě ty? A máš nějakou oblíbenou katedru?

AR: Mě by tedy více zajímalo, jak jsi to měl ty. Já již šel studovat s vědomím, že chci být

jednou farářem. Mám-li být upřímný, tak tenkrát jsem byl plný energie a nadšení. Teď nad věcmi spíše rozvažuji a kriticky o nich přemýšlím, což se do praxe hodí pouze někdy a trochu mě to brzdí v tom něco začít. Studentská léta byla příjemná, někdy náročnější, jindy spíše pohodová. Poznal jsem spoustu zajímavých lidí a setkal se s mnoha pro mě novými odlišnými názory na věci, na které jsem měl dříve pouze jeden pohled. Ale to je asi pocit každého, kdo šel studovat vysokou školu a zjistil, že jeho dosavadní znalosti byly jen špičkou ledovce.

MO: Rád ti odpovím. Se mnou je to ale trochu těžké. Já moc po gymnplu nevěděl, kam se vrátit. Táhla mě historie, ale ukázalo se, že moje znalosti jsou chabé. ETF mi byla doporučena jako skvělé místo, kde je historie taky a hlavně spousta skvělých lidí. Teologie jako taková a vlastně ani farářina nebyla úplně v popředí, ale přijímačky jsem zvládl a ostrá výměna názorů s jedním ze starších studentů, který v komisi zasedal, mě utvrdila, že jestli mě vezmou, fakt se nudit nebudu.

I když farářina v nějakých divokých úvahách byla od začátku, teprve časem po obrovském množství rozhovorů s mými studentskými kumpány a také učiteli dostávala nějaký realistický tvar. Dokonce na půl žertem říkám, že jsem na fakultě uvěřil. Došlo mi, že má svým způsobem civilní víra je taky víra a že je víc takových lidí jako já a že mě neskutečně baví o ní přemýšlet. Vikariát pak byl pro mě formací, při které jsem zjistil, že mě baví spolupracovat církevní společnosti a kupodivu si troufám i na roli faráře. Nějak prostě to všechno (teorie, praxe a i já v tom) zaklaplo do sebe a začalo to dávat smysl. A ČCE řekla, že můžu.

*pokračování rozhovoru
v říjnovém Sborovém dopise.*

Otázky pokládal **Matěj Opočenský**
a odpovídal **Aleš Rosický**.

Pozvánka na pokračování přednášky o E. Benešovi 23. 9. 2018

V neděli 9. 9. jsme v našem středu uvítali Petra Nesvadbu s přednáškou o Edvardu Benešovi, jeho životě a díle a roli v historii našeho státu. A protože ani po dvou hodinách nepřetržitého toku informací nebyla naše zvědavost a touha po vědění ukojena, bude Petr Nesvadba v přednášce pokračovat v **neděli 23. 9.**, opět v **11 hodin**. Přijďte, nebudete litovat! Zároveň vás prosíme, abyste s sebou přinesli nějaké občerstvení ke kávě a čaji, aby nám při poslouchání nekručelo v břiše.

Kristina Camidge

Pozvánka na přednášku o Hallské bibli

Po přednášce Petra Nesvadby se hned chystá další. Tentokrát přijde do sboru přednášet Pavel Polka předseda České Händelovy společnosti. Pan Polka přijde přednášet o Hallské bibli. A máte se na co těšit. Ona bible totiž bude přítomna ve sboru také. Děkuji Pavlu Bezděkovi za zprostředkování této přednášky.

*Přednáška bude na téma **Osudy textu Kralické bible od počátků až do vydání Hallské bible v letech 1722, 1745 a 1766, která proběhne 14. října 2018, od 11.00 hodin. Současně XXIII. seminář České Händelovy společnosti.***

V dějinách českého náboženského myšlení a českého jazyka sehrávají nezastupitelnou úlohu vydání takzvané Hallské bible z let 1722, 1745 a 1766. Text všech tří vydání v zásadě představuje, s určitými, z dnešního hlediska nepodstatnými odchylkami luterské povahy, převzaté znění

Jedeme do Pardubic!

Poslední zářijový víkend (27. 9. – 30. 9. 2018) pojedeme na **oslavě 100 let ČCE do Pardubic**. Protože nás nepojede mnoho, účastníci a účastnice se mezi sebou domluví, kdo koho vezme do auta, případně jestli pojedeme společně vlakem. Ubytování je pro přihlášené zajištěno, stravu si každý bude objednávat podle svého uvážení.

100 LET
VÝROČÍ
CÍRKVE

Rád bych také upozornil, že 29. 9. v sobotu dopoledne je z Prahy organizován odjezd docela velké skupiny lidí z různých pražských sborů. Je možné se k nim připojit. Pojedou vlakem a vypadá to, že bude objednan jeden celý vagon. Kdo by tedy chtěl vyjet do Pardubic na jeden den a užít si společné cestování, může využít tuto nabídku. Informace u Matěje Opočenského.

Podrobný program oslav naleznete na stránkách sboru.

Matěj Opočenský

posledního (jednosvazkového) vydání slavné Kralické bible z roku 1613, jež obsahuje celý text bible.

Kralická bible, epochální protestantský překlad celé bible do českého jazyka, byla vytištěna v moravském městyse Kralice nad Oslavou v tamní tvrzi: nejprve v šesti svazcích v letech 1579–1594 (1. svazek – 1579, 2. – 1580, 3. – 1582, 4. – 1587, 5. – 1588, 6. – 1594), poté, vždy v jednom svazku, v roce 1596 a 1613.

Bitva na Bílé hoře (1620) měla za následek krutou porážku protestantismu v českých zemích, a Kralická bible již nemohla být vydávána. To trvalo až do roku 1722, kdy byla prvně vytištěna v Halle nad Sálou a tak se probudila do nového života, nyní již pod názvem „Hallská bible“. Po poslední Kralické bibli (1613) byla Hallská bible z roku 1722 prvním zveřejněním celé protestantské bible v českém jazyce.

Samotná Hallská bible zaznamenala, za spolupůsobení Cansteinského biblického ústavu (Halle), produkci obnášející 15 350 exemplářů, které se většinou pašovaly mezi tajné nekatolíky do Českého království.

Česká Händelova společnost, z.s., byla založena v Praze dne 28. března 1990 skupinou mladých lidí jako dobrovolné a nezávislé zájmové sdružení, které usiluje o co nejširší propagaci díla hudebního skladatele Georga Friedricha Händela (1685–1759). V souladu s nejnovějšími vědeckými poznatky a v duchu humanismu seznamuje kulturní veřejnost s Händelovým životem, dílem a odkazem. Obecněji se zabývá dalšími tvůrčími aktivitami barokní Evropy. Členy Společnosti jsou nejen občané

České republiky, ale i významné zahraniční osobnosti.

V rámci své působnosti Česká Händelova společnost povzbuzuje živé i zprostředkované uvádění Händelových skladeb, především oper a oratorií; podporuje händelovské bádání, jakož i publikační a výtvarnou činnost; pořádá koncerty, hudební přehrávky a specializované přednášky; přispívá k pozitivnímu průběhu händelovské renesance v České republice i v zahraničí; ve vztahu k Händelovi se v širším záběru soustřeďuje rovněž na jeho současníky; zabývá se uměleckým a historickým děním v Evropě 17. a 18. století; věnuje mimořádnou pozornost přímým i nepřímým spojitostem mezi Händelovou osobností a dílem a českými zeměmi; spolupracuje s předními odborníky a s příbuznými společnostmi doma i v zahraničí; prosazuje účast svých členů na festivalech, seminářích a konferencích; uskutečňuje tematické tuzemské i zahraniční zájezdy po stopách Händelova života a díla. – Podrobnější informace na www.haendel.cz.

Georg Friedrich Händel, rodák z města, kde přišla na svět Hallská bible, se jako málokdo jiný věnoval námětům z bible – ať se jedná o četná oratoria s biblickým obsahem či o takzvané anthemy na texty žalmů. Skladatelova matka byla dcerou luteránského pastora; rodinné prostředí, v němž Händel vyrůstal, bylo doslova prostoupeno duchem bible vycházejícím z odkazu velkého církevního reformátora Martina Luthera (1483–1546).

Pavel Polka a Pavel Bezděk

Most na sever a na jih!

Letos v létě proběhly dvě větší sborové akce.

První rodinná rekreace na konci července v krásné šumavské přírodě na stráni Hojsovy Stráže. Bylo to více než milé, poskládali jsme se do dvou chalup v těsné blízkosti. Děti hned našly možnosti, jak prostor využít a my dospělí jsme po večerech debatovali, zpívali a hráli deskové hry. Děti slyšely povídky o Jonásovi a s dospělými jsme četli z provokativní knihy Anthony de Mella *Bděllost*. Nechyběly pravidelné táboračky, stezka odvahy pro děti a nádherné výlety po Šumavě. Krásný čas a moc děkujeme Lence Vokaté, že se opět zhostila organizace. Pojedeme tam i příští rok?

Druhá akce se konala na úplném závěru prázdnin. Vyjeli jsme s dětmi z Litoměřic a Vršovic do krkonošských Křížlic na tábor. Bylo nás tolik, že jsme potřebovali také dvě chalupy. Pro tábor jsme si vypůjčili ná-

mět z knihy Harry Potter, takže jsme s dětmi tak trochu objevovali kouzelnický svět, ale hlavní téma tábora bylo jiné. Byl to boj proti nelaskavosti. Tohle napsal můj litoměřický kolega Jiří Šamšula:

„Ztráta nelaskavosti mezi lidmi a zápas proti ní – to bylo téma celotáborové hry. Ne snad hned proti zlu, ale proti nelaskavosti mezi lidmi navzájem. Děti se jednak učily různá kouzla: tak jako Harry Potter. Snažili jsme se dětem ovšem nějak předat, že ten hlavní boj proti nelaskavosti je již vybojován. Že se máme spoléhat na to, že Ježíš je na naší straně, že jedině Bůh nám pomáhá ty naše každodenní zápasy vyhrávat. Harry Potter bojoval proti zlu kouzly, která se učil z čarovných knih. Ale vítězil hlavně silou lásky a ryzostí své osobnosti. A tak i my bojujeme proti nelaskavosti svou důvěrou

v Bohu a tou knihou kouzel, kterou máme, totiž biblí. V níž nacházíme příběhy, které nás v zápase o laskavost mezi lidmi a ve světě mohou okouzlit, inspirovat a jimiž my můžeme okouzlovat svět. Četli jsme si o Ježíšovi, četli jsme jeho podobenství..." A zpívali píseň Sváti Karáska, Byl boj na nebi s drakem rval se Michael.

I zde bych chtěl poděkovat. Zejména mé ženě Evě, bez které bych se na táboře ani nepohnul a byl uvězněn v kouzlu strnutí, manželům Míkovým, kteří mě ochraňovali od šílenství, Jiřímu Šamšulovi, který to tak pěkně teologicky zaštilil, Ireně Wünschové a jejím

dvěma dcerám a zeťákovi, kteří vařili a vařili. Janě Fialové, kouzelné lékařce s mocnými přesahy do organizace dětské zábavy, mé mámě a Zdeňkovi Bártovi, kteří nás podporovali a dotahovali, co bylo potřeba.

Mám z letošního tábora velkou radost. Podařilo se takřka vše. I finančně jsme to zvládli. A i když sil jsme na těch horách zanechali dost a dost, stálo to za to. Zejména ze spolupráce s litoměřickými mám radost a budu rád, když bude pokračovat i další roky a třeba se přenese i na víkendové akce s rodinami. To by bylo moc pěkné... vytvořit takový most na sever! **MO**

Ted' tu naši, jo?

V únoru jsem vám slíbil, že vám v březnových Katakombách napíšu, na jakých dalších místech se vedle karlínského Fokusu toulám. Nakonec píšu pokračování tohoto miniseriálu až do zářijového čísla. Další zastávka Domov pro seniory na Vršovickém záměčku...

Domov pro seniory na Vršovickém náměstí se nachází v krásném novorenesančním domě z poloviny 19. století zvaném Rangherka nebo také lidově „Zámeček“. Byla to továrna na hedvábí, ale také radnice, dnes vedle domova pro seniory také obřadní síň. Je tam docela živo. V přízemí celoročně svatby a v patrech nad obřadní síní tichý život seniorů a personálu, který pracuje nonstop. Informace třeba zde: <http://www.csop10.cz/nase-sluzby/pobytove-sluzby/domov-vrsovicky-zamecek.aspx>

Ve věžičce je pak kaplička, kde se konají bohoslužby. Prostor není zcela vhodný, ale je krásný a nakonec vlastně docela vyhovuje. Střídáme se tam tři církve. ŘKC, ČSCH a ČCE. Účast je mezi 10 -20 lidmi a tu tam na bohoslužby zůstane i někdo z personálu. Nejprve musíme projít vrátnicí, pak chodbou lemovanou na jedné straně fotografiemi slavných vršovických rodáků a na druhé straně obrázky opečovávaných osobností Vršovického záměčku. Můžete vyjet výtahem, kterým skoro nikdy nepojedete sami. A to je dobře. Už jsem se tak seznámil se spoustou lidí, kteří tam pracují i bydlí. Několik schodů a jste v kapličce.

Bohoslužby mají zvláštní atmosféru. Musím tam mluvit fakt nahlas a srozumitelně a přímo lidem do očí. A to se dá jen, když mluvím zpátky. Což je disciplína, která mi pořád ještě moc nejde. Nicméně tam to prostě jít musí. Takže tam jdu v nervu, co já tam zase budu říkat. V ruce přípravu a vím, že se do ní moc nepodívám, protože sice podle ní začnu,

ale po pár minutách už jsem úplně jinde. Naštěstí onen kruh posluchačů a posluchaček je velmi tolerantní a vděčný. Takže se nemusím tolik bát. Dalším napínavým bodem je zpěv. Od začátku tam беру kytaru a zpěvník Svítá. Protože většina tento zpěvník viděla poprvé až se mnou, zpívám často sám a opět nahlas. Po těch dvou letech jsou už ale písně známé a já už nezpívám úplně sám. Jen občas zaslechnu, pane faráři, teď tu naši, jo?

Vedle bohoslužeb se snažíme s Kristinou chodit i na pokoje a povídat si s těmi, kteří již z postele vstávají jen s velkými obtížemi. Vždy je to pro nás obohacující. Hlavní tíha práce je ale na personálu, který se statečně stará o ty, kteří to opravdu potřebují. Patří jim veliký dík a uznání. Pán Bůh je opatruj a společnost spravedlivě odměňuj.

Matěj Opočenský

Vzpomínka Antonína Cuce na události související s Povstáním pražského lidu v roce 1945

Kdosi navrhuje: „Dolů s ním!“ Již je spuštěn. Sotva na něj lidé dosáhnou je na kusy roztrhán. Stráž, která je ve vozatajských kasárnách, míří automatickými zbraněmi do lidí. Výbojně chování obyvatelstva polevuje, ale dav roste. Přijíždí další auto záchranné stanice, ochotní vyvádějí a vynášejí ubožáky do školních světnic. Mnozí kolem stojící volají: „Hanba!“ „Fuj!“

Někdo začíná zpívat „Kde domov můj“ a hned zpěv roste v mohutný přívál hlasů. V druhém patře budovy školy se objevila malá čsl. vlajka a za chvíli na železném plotě před domem druhá. Z mimojedoucích elektriků mizí nápis Ein Aus, právě jako názvy konečných stanic elektrických drah. Nejen to. Kdo ještě má na firmě německý nápis, snaží se ho co nejrychleji odstranit, aby nebyl mezi posledními. Firmy ostatně již odpoledne mnozí přelepovali či odstraňovali. Předpokládal jsem, že se tak děje na základě nového politického řádu pro Protektorát, v odměnu za loajální chování obyvatelstva. Tak i noviny naznačily.

Jak jsem se mýlil!

Následují tabule nesoucí názvy ulic, jsou německo-české. „Dolů s nimi!“

A potom přicházejí na řadu známé černožluté orientační tabule pro vojenskou správu.

Zakročuje službu konající důstojník.

S pistolí v ruce zakazuje ničení těchto tabulí, proti přelepování nemá výslovně námitek.

Podotýká mimojdoucímu policistovi: „Je to německý majetek, pořádek musí být udržen za každou cenu. My máme také zájem na tom, aby „to“ hladce proběhlo.“

Z ukazatele jsou zatím třísky.

Jeden známý prochází davem s košíkem v ruce a vybírá kapesníky. V krátké chvíli je košík plný. Asi za hodinu jsem se ho ptal na co to sbíral a k čemu. Nevěděl. Někdo vyšel ze školy, dal mu košík s příkazem, aby sbíral kapesníky. Tak sbíral. Přidal se k němu bez vyzvání kdosi od Luftschtuzu, sejmul přílbu a vybíral peněžité dary, pro navráťví se z koncentráků. Běžný peněz byla stokoruna, hojná byla pětistovka až tisícikoruna.

Domníval jsem se, že nemám již v místě co pohledávat, poodešel jsem. Nedošel jsem daleko, třesky dvě rány. O chvíli později jsem se dozvěděl, že nějaký SSman vytáhl pistolí, ale strážník byl rychlejší a SSák zůstal ležet. Strážník klidně odešel a dav mu ustupoval z cesty. To se stalo 4. května 1945 večer.

pokračování příště
připravil a poskytl **Jiří CUC**

Recept: Pohankoto

Rychlý recept pro ty, co už je rizoto nudí.

Propláchneme a namočíme loupanou pohanku (není třeba dlouho, stačí i 15 minut). Na oleji zpěníme cibulku, přidáme zeleninu, kterou najdeme doma ve spíži či v ledničce (hodí se mrkev, lilek nebo cuketa, paprika, pórek apod.), podusíme do měkka a osolíme. Pak přidáme vodu, přivedeme ji k varu, přisolíme či přidáme zeleninovou kostku a nakonec pohanku (poměr voda:pohanka zhruba 2:1). Vaříme 5 – 20 minut, podle toho, jak dlouho byla pohanka namočená. Těsně před koncem přípravy dochutíme bylinkami, bazalkou nebo tymiánem. Pokud zbyla nějaká voda, slejeme ji. Do hotového pohankota přimícháme ještě trochu olivového oleje. Podáváme jen tak nebo např. s olivami, čerstvými cherry rajčátky nebo stonky řapíkatého celeru.

ČESKOSLOVENSKÝ ČERNÝCHROŠŤANĚK - CZERNOHROŠŤAN BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „J“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com also www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1

Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,

<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>

Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo

Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: T. Hrubý; Odpovědný redaktor: M. Opočenský

Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program na září a říjen 2018

16. 9. 2018	neděle	9.30	bohoslužby s VP a křtem	káže Matěj Opočenský
18.9.2018	úterý	20.00	setkání třicátníků	u Bartošků, Čajkovského
19.9.2018	středa	13.30	setkání nad bibli ve Fokus Praha	Karlín
19.9.2018	středa	17.00	biblická pro děti	Jablíček Počernická 524/64, Praha 10 - Malešice
23. 9. 2018	neděle	9.30	bohoslužby	Matěj Opočenský
23. 9. 2018	neděle	11.00	přednáška o Edvardu Benešovi 2. díl	Petr Nesvadba
27.9.2018	čtvrtek	14.00	setkání seniorů	
28. 9. – 30. 9. 2018	Pá-ne		sborový výlet do Pardubic	Oslava 100 let ČCE
30. 9. 2018	neděle	9.30	bohoslužby	Matěj Opočenský
7. 10. 2018	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	Matěj Opočenský
9.10.2018	úterý	9.00	pastorální konference	Tulská 1, Praha 10
11.10.2018	čtvrtek	13.30	Horoušanky OPEN - senioři	Horoušanky
14. 10. 2018	neděle	9.30	bohoslužby	Matěj Opočenský
14.10.2018	neděle	11.00	povídání o Hallské bibli	Pavel Polka, předseda České Händelovy společnosti
19.10.2018	pátek	10.00	bohoslužby v domově pro seniory	"zámeček"
21. 10. 2018	neděle	9.30	bohoslužby s VP	Matěj Opočenský
25.10.2018	čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
28. 10. 2018	neděle	9.30	bohoslužby	Martin Sabo
28. - 30.10.2018	ne-út		výjezd s dětmi - víkendovka	uvidíme zda-li bude zájem - podzimní prázdniny

Pravidelná setkání v týdnu

podle domluvy - 1x měsíčně	10.00	setkání nejmenších dětí	
zatím nerozhodnuto	16.00	setkání konfirmandů a starších dětí	
3. úterý	20.00	"setkání třicátníků po bytech"	
středa	15.30	biblická hodina pro dospělé	
středa	17.00	biblická hodina pro děti (Jablíček)	Jablíček Počernická 524/64, Praha 10 - Malešice
3. středa	13.30	bilická ve Fokus Praha	Karlín
4. čtvrtek	14.00	setkání seniorů	
4. čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
pátek	10.00	bohoslužby v domově pro seniory "ve vršovické"	Vršovické náměstí

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V PRAZE 10 - VRŠOVICE

SOUHLAS SE ZPRACOVÁNÍM OSOBNÍCH ÚDAJŮ

udělený v souvislosti s počátkem platnosti evropského obecného nařízení na ochranu osobních údajů (GDPR)

Já, níže podepsaná/y:

datum a místo narození:

trvale bytem:

uděluji / neuděluji (nehodící se škrtněte) tímto Farnímu sboru Českobratrské církve evangelické v Praze 10 – Vršovicích (dále jen „sbor“), IČO: 48550698, se sídlem Tulská 14/1, 100 00 Praha 10 – Vršovice (dále jen „správce“), jako správci osobních údajů souhlas se zpracováním svých osobních údajů v rozsahu jméno, příjmení, datum a místo narození, datum křtu, adresa, telefonní číslo, e-mailová adresa, náboženské vyznání, národnost za účelem naplnění oprávněných činností církve – farního sboru ve prospěch svých členů, příznivců a přátel (mj. osobní návštěvy, evidence v seznamu nemocných, připomínky výročí narození) a pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely historického výzkumu nebo statistické účely.

Zároveň **uděluji** souhlas s tím, aby sbor používal moji e-mailovou adresu k přeposílání vybraných oznámení třetích osob, zejména v rámci církve, a rovněž souhlasím s použitím fotografií z života sboru, na kterých budu přítomen.

V souvislosti s uděleným souhlasem aktualizuji i své kontaktní údaje

Telefonní číslo:

E-mail:

Tento souhlas se týká i osobních údajů mých dětí před dosažením věku 15 let, a to jmenovitě:

Jména:

Data narození:

Před udělením tohoto souhlasu jsem byl správcem poučen o tom, že nejsem povinen souhlas se zpracováním osobních údajů pro tento účel udělit, že jej mohu kdykoli odvolat prostým písemným prohlášením vůči správci doručeným osobně nebo poštou na adresu správce, nebo e-mailem na adresu vrsovice@evangnet.cz. Správce mě rovněž poučil, že v okamžiku odvolání souhlasu přestane mé osobní údaje zpracovávat a že s neudělením nebo odvoláním souhlasu se zpracováním osobních údajů není spojen žádný negativní důsledek pro mou osobu. Beru na vědomí, že mé jméno tudíž nebude uvedeno na seznamu členů s hlasovacím právem, a proto nebudu moci uplatnit své hlasovací právo při sborových shromážděních.

V

dne

.....
Podpis člena sboru / zákonného zástupce